

Den fjerde Grund.

Jeg ved paa hvem jeg bygger,
Jeg ved, hvad fast bestaar,
Naar denne Verdens Skygger
Som Røg og Støv forgaar.
Jeg ved, hvad ei kan svinde,
Hvad aldrig vakle vil,
Naar Bismand gaar i blinde
Og vorder Daarstabs Spil.

Det er den Demantklippe,
Der trodser Magt og List,
Den Gaand, som ei vil slippe,
Det er min Herre Krist!
Hans Naad er Livets Kjerne,
Hans Ord kan aldrig dø;
Han er den faste Stjerne
Paa Tankens vilde Ø.

(Kr. Keymann efter B. H.)

Taffer du Gud?

„Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn.“ Gjes. 5, 20.

Den hellige Apostel, som har nedtegnat disse Ord, kan ikke noksom for mane sin elskede Menighed i Gjesus til at afholde sig fra al Urenhed, som kunde besmitte deres uddødelige Sjæle. Han advarer dem paa den ene Side til at sty og fly alt det, som kunde trække dem bort fra Herren, medens han paa den anden Side søger at opflamme dem til at fæste sit Blik paa ham, fra hvem alt godt kommer, og at dette skulde fylde deres Hjertes med en underlig Trang til at takke Herren. Dette var noget, som Apostelen altid følte en Trang til, nemlig at frembære Takoffer for Herren. Atter og atter gjentager han disse Ord, og alle sine Breve begynder han altid med at takke Herren.

Dette sit Brev til Menigheden i Gjesus begynder han ogsaa med at prise Gud, som havde velsignet den med al aandelig Velsignelse og bestemt dem til fæstlig Adskarelse i sin elskelige Søn allerede fra evige Tider af. Men lige-

som denne Formaning løb til Menigheden i Gjesus, saaledes er ogsaa disse Apostelens Ord rettet til os. Har du, kjære Læser, tænkt over, hvad det vil sige at efterkomme denne Formaning: „Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn?“ Har du tænkt alvorlig over, hvad det vil sige at takke Herren?

Har du virkelig tænkt over, hvor usigeligt meget du har at takke ham for? Allerede fra den Stund, du begyndte at drage dit første Nandedræt, har han velsignet dig med alt godt. Allerede som Spædbarn gjorde han dig til sit Barn, idet han gjorde dig til en Arving til det evige Liv. Som lidet Barn paa Moders Fang lod han de første Spirer af sit Ord sætte sig ned i din Sjæl, som skulde bære Frugt til det evige Liv. Allerede tidlig velsignet han os, idet han i sit Ord lærte os klart og tydeligt Veien, der fører hen til Paradisets Port. Senere ledte han os frem til sit Alter, hvor vi fik Kraft til at kunne aflægge den gode Bekjendelse, at du vilde forjage, affige og modstaa Djævelen og alle hans Gjerninger og alt hans Væsen, og at du vilde tro paa Gud Fader, Søn og Helligaand og forblive saaledes indtil din sidste Ende.

Og for at vi endmere kunde styrkes i vor Tro, og Syndebyrden lettes, saa afsender han os sit eget Legeme og Blod til Pant paa, at alle vore Synder er for Jesu Kristi Skyld forladte. Nu er dette bare nogle saa af de mange Velsignelser, Herren forunder os, men naar vi kommer til at tænke over dem, da maa vi fylbes med en Trang til at efterfølge Apostelens Formaning.

Men nu hvor ofte skal vi frembære denne Tak til Herren? Apostelen formaner os til altid at takke Herren. „Siger altid Gud og Faderen Tak.“ Har du tænkt, hvor meget du har at takke Gud for til hver Dag?

Hver Dag overbjer han os med den ene Velsignelse efter den anden.

Han dækker Bord for os, saa at vi saar overskødig til daglig at opholde dette Liv, som vi bekjender i den første Artikel. Han lader sit Ord bo rigelig iblandt os, saa at vi kan omgaaes dermed til hver Dag.

Han giver dig Lykke til dit Foretagende, en god Helbred, kortsagt, alt godt, baade for Legeme og Sjæl og det til hver Dag.

Men nu kan der være dem, som kanske kunde føle, at de virkelig ikke er stemt til at takke Herren. De har Modgang, er kanske plaget med Sygdom eller et eller andet Slags Kors, Herren har lagt paa dem; til disse heder ogsaa den samme Formaning: „Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting.“

Alt det, som Herren gjør, er til vort eget bedste. Han søger at saa frelst saa mange som muligt, og for at gjøre dette maa han bruge forskjellige Maader.

Ligesom en Læge i et Hospital maa bruge forskellige Slags Mediciner paa de forskellige Patienter for at føre dem til det samme Maal, nemlig at blive helbredet, saaledes maa ogsaa Gud bruge forskellige Slags Midler, alt for at føre dem til det ene store Maal, Sjælens evige Frelse.

For den ene maa han bruge Sygdom, en anden Sorg, en tredje noget andet, saa at vi kommer til at sande Salmistens Ord, naar han siger: „Tänk, hvor mangen Vi han gif, før han dig tilbage fik.“

Den, som kanske maa drage paa et eller andet tungt Kors, saa at du underliden kan fristes til at spørge, hvorfor netop du skulde lide, da husk, at det er til dit eget bedste. Han vil kanske dermed saa dig til at give Slip paa dette jordiske, for at du kunde lægges saa meget tættre op til hans Faderbryst.

Derfor kan du istemme med Salmistigteren, naar han siger: „Alting tjener den tilgode, som i Sandhed elsker Gud. O, det gjør mig vel tilmode,

Alt han fører herligt ud. Er hans Naad end underligt, Rjød og Blod ei kjender sligt, Som han dog af alt udleder, Og til Himlen mig bereder.“

Men lader os huske paa, at det er altid og for alle Ting, vi skal takke Herren. Hvorofte er det ikke, at naar en er kastet paa Sygeleiet, saa lover man saa meget godt, hvis man kan blive frist igen. Men naar de er blit friste, glemmer de baade Læsterne og Takken. Da de ti Spedalske bad Frelseren om at blive helbredet, saa opfyldte Jesus deres Ønske, men kun en kom tilbage for at takke Herren.

Eller dersom vi blot takker Gud, medens vi er friste, men er fristet til at knurre, naar vi har Modgang, da er dette at vise den største Foragt og Mistillid til Herren. Modgang skal ogsaa tjene til vort eget bedste. Dersom vi ikke havde noget at sørge over, saa havde vi heller ikke noget at langes efter. Naar man en stormfuld Nat er ude paa en farlig Seilads, hvorledes langes man ikke efter at Morgenen skal frembryde, saa at man kan se henimod Havnen? Saaledes skal ogsaa disse Modgange over Trængselens oprørte Hav virke sit til, at vi desto begjærligere stuer hen imod den herlige Morgen, da vi skal saa stue Fredens salige Havn.

Men ligesom Apostelen formaner os til, at vi altid skal takke Herren, baade i Modgang og i Medgang, saaledes henviser han os ogsaa i hvis Navn vi skal takke: „Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn.“ Den kristnes Tak skal altid ske i Jesu Kristi Navn, fordi alle de Ting, den kristne takker for, er formidledede ved ham. Den kristne træder frem for Faderen gennem Kristus i Tillid til ham og hans Fortjeneste. Derfor siger ogsaa Kristus til sine Disciple: „Hvad som helst I bede Faderen om i mit Navn, skal han give eder.“

I det Kristus bragte istand Frelselse mellem Gud og os, saa kostede

det ham hans eget Liv. Han opfyldte alle Lovens Krav og kjøbte os med sit Blod, og som saadanne er vi hans Eiendom.

Idet vi træder frem for Gud med Tak, saa er det i Kraft af, hvad Kristus har gjort for os. Vel maa den kristne sige, ja, kjære Fader, du ser, hvor daarligt det staar til med mig, at det endnu er saa overmaade meget, som mangler hos mig, men jeg fortrøster mig til, hvad din kjære Søn har gjort for mig, og da vil du ogsaa høre mig og frelse mig.

O, hvor stort er ikke dette at vide, kjære Venner, at vi kan træde frem for Gud i hans egen Søns Navn.

Lad da dette velsignede Jesu Navn blive dig kjære Dag for Dag. Tänk steds paa Guds Velgjerninger mod dig, og det vil opflamme dig til at takke og prise hans hellige Navn. Dette, at takke Herren, har alle fromme gjort, og David var en Mester deri. Det var hans Lyst og Glæde. Derfor siger han: „Det er en kostelig Ting at takke Herren.“

O, at det da virkelig maa være saaledes, som Apostelen vil have det, ogsaa i vore Menigheder, saa at hele Livet kunde være opfyldt af Takkesalmer og Lov og Pris. Trænger kun disse Grundsætninger sig igjennem, da vil det ogsaa blive den rette Zver til at arbejde for Guds Rige og hans Sag. Lader os da stiltig træde frem for Naadens Trone med vore Bønner, lader os takke ham for hans faderlige Godhed og Barmhertighed. Og naar saa tilslut Arbejdsdagen er endt, vi da kan saa Lov til at samles deroppe og fortsætte vor Tak til ham, hvem Riget og Magten og Æren tilkommer i al Evighed, Amen.

I heo. P. Næste.

En Guldrings Historie.

I en Landsby i Hannover nær ved Hovedstaden levede en fattig Dagleierfamilie, som ved Fliid og Næstefænselighed havde erhvervet sig et godt Navn i Landsbyen. Disse Dyder havde deres Udspiring fra den rette Kilde, fra Troen paa ham, som er bleven alle arme Syndere Visdom fra Gud og Næstfærdighed, Helliggjørelse og Forløsning. Nogle af deres Børn var gifte og bosatte andesteds, de øvrige var døde; de to gamle levede saaledes ganske alene og slog sig kunnærligt igjennem fra Dag til Dag

ved deres Hænders Arbejde. Magtet de mangen en Gang neppe havde det tørre Brød, var de dog altid glade; thi de haabede paa Herren, som havde givet dem sin Forjættelse: „Indtil eders Alderdom skal jeg være den samme og bære eder indtil eders graa Haar“ (Ej. 46, 4) og: „Jeg vil ingenlunde slippe dig og ingenlunde forlade dig“ (Hebr. 13, 5).

Under disse Aar havde de levet en Nække af Aar. Da blev der pludselig stor Nød i deres Hus: Den gamle Dagleier blev syg. Maanedere igjennem havde Sygdommen allerede været, og Dag for Dag füllte den syge sig ringere og mere afkræftet. Havde Fattigdommen tidligere været stor, saa blev den nu over al Maade stor. Intet Arbejde, ingen Fortjeneste — og dog skulde Haanden skaffe tilveie, hvad der skulde i Mundten. Ofte traadte den gamle Mørlille grædende hen til den syges Seng og klagede over den tunge Byrde, som hvilede paa hendes Hjerte, men hver Gang gik hun styrket og trøstet bort; thi den gamle Mand sad i Prøvelsens Hede ved Gudsordets kvægende Kilde, og derfra hentede de begge Vederkvælgelse. — Dog, snart blev Trykket endnu haardere. De gamle havde Gjæld paa deres Hus, og om saa Dage skulde den strenge Kreditor have sine Renten betalt. De Sparekillinge, som i det Viemed var lagt tilside, var forlængst gaaet med under den langvarige Sygdom. „Herren finder nok en Udvei“, sagde den syge, „lad os raabe til ham! Han har jo givet os sin Søn — skulde han da ikke give os alle Ting med ham? Har han ikke givet os Forjættelse ogsaa for det Liv, som nu er? — Saa bad de sammen, de to gamle, og deroppe fra Himmelen saa en naadig Herre ned til dem, og denne Herre havde allerede svaret, før de raabte,

Da Landsbyen laa saa nære Staden, pleiede den gamle Kone hver Uge at gjøre en Tur ind til denne for at gjøre Indkjøb af de vigtigste Nødvendighedsartikler i Husholdningen, lidt Kaffe, som de to gamle satte megen Pris paa, for nogle Cents brunt Sukker og lignende Ting. I dag var alle Skuffer tomme, ogsaa i Kaffebaasen var Bunden hult, og i den lille Læderpung var der kun to Cents. „Jeg vil gaa til Byen og henvende mig til min Fætter“, sagde Kone, „måske hjælper han os, og saa vil jeg med det

samme tage Kaffe for 5 Cents med hjem.“ „Ja, men haab alene paa Herren!“ svarede den syge, og med denne Formaning begav hans Hustru sig paa Veie.

Fætteren maa imidlertid have været i daarlig Lune og følt sig trykket af Familieetabet med saa ringe og fattige Folk; han lod ialfald sin Læregut give den gamle den Bæst, at han og hans Kone ikke var hjemme. Bedrøvet gik hun nu til Kjøbmanden, sit Kasseen kjøbt og vendte derpaa med tungt Hjerte hjem.

Da hun straks efter Hjemkomsten heldte Kaffebojlerne ud af Pøsen for at brænde dem, faldt der noget haardt, ligesom en liden Sten, ned paa Gulvet, og da hun gav sig til at søge, opdagede hun i en mørk Krog en straalende Gjenstand, der funkede hende indde som en Dugdraabe, i hvilken Solen spejler sig. Det var en stor Signetring, besat med Stene, der var klar som Krystal og skinnede med en vidunderlig Glans. —

„Denne Ring har vi sandelig ingen Met til“, sagde den syge; „du maa straks gaa til Byen igjen og bringe Kjøbmanden den, han har ganske sikkert tabt den og leder nu angstelig efter den allevegne.“

Konen tænkte lige saa lidt som Manden paa at beholde Ringen og skyndte sig derfor afsted til Kjøbmanden.

Denne blev i højeste Grad forbauset, da den gamle lagde Ringen i hans Haand og fortalte ham Sagens Sammenhæng.

Med synligt Velbehag holdt han den op imod Lyset, vendte og dreiede paa alle Kanter og iagttog de funkende Stene.

„Kjære Kone“, sagde han omsider, „Ringen er maaske 1000 Dollars værd, men den ligheder lige saa lidt mig som eder. Hvad er eders Navn og Stilling?“ Og nu fortalte Kone alt: Om deres Fattigdom, om Mandens Sygdom, om Renterne, der skulde betales —, og mens hun talte, listede Faare efter Faare sig ned over hendes Kinder.

Ogsaa Kjøbmanden fik Taarer i Øinene ved at høre den brave Kones Fortælling; han glædede sig over de fattige Folks Velighed og sagde: „Jeg handler sjældent efter Ringens Eiermands Ønske, naar jeg forelselig giver eder disse hundrede Dollars i Guldpen. Jeg vil skrive til min Bro-

„Er paa den lyse røde Kap“.

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Rimelige Priser. God Betjening. Moderne i alle Henseender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

First class accommodations
Reasonable Rates
Transients a Specialty

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, = Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Juvelere og Optikere.

Alle undersøges af udelksaminerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Uhre, Guld- og Sølvvarer. Uhre repareres.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186

Residence - { Red 3681

{ Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet, eller I vil sende efter nogen af eders Bekjendte, saa kom til

Lunn Steamship

Agency

Vi repræsenterer:

Scandinavian,

American, Cunard,

White Star

med flere Linjer.

REAL ESTATE Eiendomme for udenlandske haendteres.

Vi har det eneste Skandinaviske Bilet Kontor nordensfor Seattle. 103 E. Holly St., Bellingham, Wash.

der i Surinam, fra hvem jeg faar min Kaffe; maatte kan det lykkes ham at finde Ringens Eier. Kom kun herind igjen en Gang ved Leilighed!"

Om trent et Aar før dette tilbød sig i Hannover, var der paa en Plantage i Surinam (Syd-Amerika) forefaldt noget, som staar i den nœieste Forbindelse med vor Fortælling.

Paa en stor Kaffeplantage, der blev dreven ved Hjælp af en Mængde Slaver, boede dennes Eier, en rig, men ugubelig tyrannisk Herre. Han behandlede de stakkels Slaver med stor Grusomhed, lod dem ofte mishandle paa det ubarmhertigste, selv om de mangen Gang ikke havde forset sig med noget, og viste sig ved saadanne Leiligheder næsten som et vildt Dyr.

Af Gud og hans Ord vilde han intet vide, ja hans Had derimod gik endog saa vidt, at han en Gang hidfede sine glubste Hunde paa en Missionær, som vilde bringe de stakkels Slaver Evangeliet, og saaledes fik ham jaget bort. Denne Herre var en Dag bleven træt paa sin Vandring gennem Kaffeplanterne og lagde sig under et Træ for at hvile sig. En af hans mest trofaste Slaver maatte staa Vagt hos ham, medens han sov. Da han vaagnede, stak han Haanden ned i et Lad Skaffe for at undersøge den og gik derpaa videre. Et Dieblisk derefter opdagede han imidlertid til sin Forfærdelse, at hans kostbare Signetring var forsvunden fra hans Finger. Straks faldt hans Mistanke paa den stakkels Neger, som allerede rystede og bævede af Skræk, da han saa sin hvide Herres lynende Blik. "Frem med Ringen", din sorte Hund! brølede den forbitrede Plantageeier og slog med sit Spankrør Negeren over Bryst og Ansigt. Førgjæves forsikrede Nege ren, at han var uskyldig; han maatte være Lyven, og blev nu behandlet som den mest æreløse Skurk.

I sin Vrede befalede Herren et halvt Duzin villige Haandlangere at gjen-nempiste Negeren; disse tog straks fat og blev ved, indtil Blodet faldt ned over det sorte Legeme, og Stakkeren styrkede afmægtig til Jorden. Derpaa blev han kastet i et mørkt Fængsel og blev med kortere eller længere Mellemrum, alt efter som Hovedet stod paa hans Herre, paa ny frygtelig mishandlet. Trods alt dette, vedblev Negeren at hævde sin Uskyldighed. Et Aar og derover havde den uskyldige henlåbt sine Dage i denne elendige Tilstand; da kom der en Dag et

Brev fra Hannover, som foruden andre Efterretninger ogsaa bragte Historien om den merkelige Ring.

Plantageeieren stod som forstenet, da han fik vide, hvor hans Ring var bleven af; hans Tanker løb til den stakkels uskyldige Neger, som han havde behandlet saa umenneskeligt. For første Gang i mange Aar vaagnede der i ham en menneskelig Følelse, en Følelse af Medlidenhed og Barmhertighed, men ogsaa en fortærende, nagende Følelse af Skyld og Brøde. "Elenlige, hvad har du gjort!" saaledes tordnede det inde i hans Hjerte, og han anede, at Hevnerens og Dommerens høire Haand var opløst imod ham.

Efter den første Forstrækkelse vilde han staa disse "Griller" ud af Hovedet, men han kunde ikke; fra Time til Time følte han sig stadig uskyldigere; han havde ligesom en Fornemmelse af, at hele Huset vilde styrte sammen over ham, og som hule Spøgelsesdukkede alle hans Misgjerninger og Mådselsgjerninger op for ham. Det var Nat, han kunde ikke taale Lys i Bærelset, kunde tilsidst ikke udholde at være der — en uimodstaaelig Magt drog ham til den stakkels Neger. O, hvor vilde han ikke overøse ham med Kjærlighedsbeviser til Gjengjæld for al den Haardhed, hvormed han hidtil havde behandlet ham! Hvor vilde han ikke nu ved Mildhed og Venlighed søge at gjøre alt godt igjen paa sine Plantager!

Fuld af Glæde over disse sine ædle Beslutninger, nærmede han sig Fængslet, i hvilket Negeren sad. Da hørte han pludselig to Stemmer. Han blev forfærdet — thi den, som har en ond Samvittighed, strømmes endog ved Vindens Susen og ved et faldende Blads Maslen — han troede sig forraadt og Plantagen i Oprør. Fremad turde han ikke gaa, tilbage lige saa lidt — han stod som tryllet fast til Stedet. Han hørte, at to Mennesker talte sammen. Den ene Stemme spurgte: "Er du vis paa dine Synders Forladelse?" Den anden svarede som fra Graven: "Jeg ved, at Kristi Blod gjør mig renselig". "Har du fuldstændig tilgivet din Herre al hans Ubarmhertighed, ligesom Gud i Kristus har tilgivet dig alle dine Synder?" Og Svaret lød: "Jeg har tilgivet ham alt ondt og har bedet for

hans Sjæl". "Erkjender du ogsaa, at Gud Herren kun har havt Fredstanker med dig?" Herpaa blev svaret: "Ja, det erkjender jeg, og jeg siger Gud og Faderen Tak for alle Ting. Havde min Herre ikke kastet mig i dette Fængsel, saa vilde du ikke have kunnet bringe mig Frelseren. Men jeg er saa svag, jeg dør snart".

Nu kunde den dybt rystede Plantageeier ikke udholde det længere. Han kastede sig ned for Fødderne af den Mand, som han fandt staaende udenfor Fængslets Gitter, og som havde ladet Guds Freds og Nærsjærdigheds Sol lyse ind i det Nattemørke, hvori den elendige Neger levede. Og for hvem laa han paa Knæ? For den Missionær, paa hvem han engang havde sluppet sine Hunde løs.

Hvorledes denne haarde, ugudelige Mand's Hjerte helt blev overvundet af Kristi Kjærlighed — derom kan jeg ikke i det enkelte fortælle noget. Men saa meget kan jeg endnu berette, at efter hans Omvendelse undergik hele Plantagen en fuldstændig Forandring. Fængslet blev affattet, og paa dets Plads reiste sig snart en liden Kirke, som blev Midtpunktet for Missionærens Arbejde. Stedets Herre, som selv brugte mange Arbeidere til sin Plantagedrift, kom dog snart til den Erkjendelse, at Gud ogsaa kunde have Brug for flere Arbeidere til sit "Plantningsværk" paa samme Sted, hvorfor flere saadanne blev hidkaldte. Han selv tog ivrig Del i Missionsarbejdet paa Plantagen — og hvad der var det allerbedste, Gud Herren missionerede ogsaa med og "gav Bæst" til den Sæd, som hans tro Tjenere nedlagde.

Kontor Telefon Residens Telefon
Ballard 956 Ballard 959

Dr. W. T. CHRISTENSEN
Norst Læge og Kirurg
238 Ballard Ave., Ballard, Wash.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Efterm.
Søndage, 9-10 Form.

Lutherist Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Harmless Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og har Emigranterne til med Haad og Daad.
Hus, som kommer fra Bremen, kører med Belt Line Street og ligger til Døren.

Dr. Louis S. Schreuder
norst Læge og Kirurg.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.
Sælger
paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, i rop.
I ealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds
Vaughan & Morrill Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy
Scandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow House Furnishing Company.
Comp. udvalg af
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

Se paa den lyse røde Lap.

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor S. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Høstterminen ved Pacific Lutheran Academy begynder næste Tirsdag den 2den Oktober med 6 Lærere.

Prof. Houg, der i omtrent ni Aar har været Skolens Bestyrer, er vel kjendt blandt de fleste af „Herald“s Læsere. Det samme gælder Prof. Xavier og Miss Tenwick, der ogsaa i mange Aar har været knyttet til Skolen. Ved Siden af disse er der dette Aar tre nye Lærere ansatte: Mrs. Else M. Kresting, Miss Bertha Hoverstad og Prof. J. M. Clary.

Mrs. Kresting, som skal overtage Musikafdelingen ved Skolen, har efter sagkyndige Folks Mening alle Betingelser for at kunne udføre dette paa en særdeles tilfredsstillende Maade. Hun har stor musikalisk Begavelse og har dertil havt den allerbedste Uddannelse. I mange Aar var hun en Elev af Fru Erika Nissen, Norges største Pianistinde og Tolker af udenlandsk saavel som af norsk Musik. Fra Fru Nissen har hun de allerbedste Anbefalinger.

Miss Bertha Hoverstad er ansat som „Preceptress“ og Lærerinde i engelsk. Hun er Graduent fra Mankato State Normal School og studerede senere ved Minnesota Universitet, hvor hun erholdt Graden „Bachelor of Literature“. Senere tog hun Magister-Graden ved Cornell Universitet med engelsk som Hovedfag. Vor Skole vil i hende faa en særdeles tro-

samvittighedsfuld og dygtig Lærerinde.

I Prof. J. M. Clary vil Skolen faa en særdeles dygtig og vel udrustet Lærer i Forretningsfag. Han er en Graduent fra det bekjendte Gem City Business College i Quincy, Illinois, og har ni Aars Erfaring som Lærer i Handelsfag. Ved Siden af sin Uddannelse i Forretningsfag, har han ogsaa en megen alsidig Uddannelse i andre Retninger. Han har saaledes fuldstændig Collegeuddannelse med Graden „Bachelor of Arts“ fra Chaddock College. Han har tillige gennemgaaet et fuldstændigt Kurfus i Juristprubens med Graden LL. B. ved Missouri Universitet og har senere opholdt sig tre Aar ved Universitetet i Wisconsin, hvor han især lagde sig efter Historie og Statsøkonomi.

Man vil saaledes se, at vor Skole er særdeles vel udrustet med Lærerkrafter, og vi haaber, at ret mange af vor lutheriske Ungdom vil benytte sig af den udmerkede Undervisning, som bydes i de forskjellige Afdelinger.

Kirken — Menigheden.

Hele Verden har intet bedre, intet kosteligere, intet ædlere end Kirken, hvor man hører Guds Røst klinge, og hvor Gud åres med retfærdig Guds-tjeneste, det er, med Tro, ret Paakaldelse, Taalmodighed og ret Lydighed osv.; men denne Kirke er endnu saaledes fordunklet og tilsløret med Korset, Trængsel og Skam og Foragt, saa at Verden dømmes derom at der paa Jorden ikke er noget skjændigere og skadeligere end netop Kirken.

(Luther.)

Prædikeembedet.

.....Der gives nuomstunder mange, som ikke anser Prædikeembedet for andet end en god mennesskelig Indretning eller Foranstaltning, saa at ligesom en Forening vælger sin Formand, sin Leder, sin Sekretær, der skulle varetage dens Interesser, saaledes er det ogsaa med en religiøs Forening, den ansætter sin Prest, som prædiker for den, saalænge det behager den. Nei, nei; saaledes maa vi ikke betragte Prædikeembedet, hvis vi vil være lutheriske kristne.

Prædikeembedet er et helligt, af den treenige Gud selv ordnet Embede, hvori han sætter visse Personer af Mennesker til, at de i hans Sted og i

hans Navn skal prædike hans Ord for Mennesker og meddele Sakramenterne og saaledes opbygge dem til det evige Liv. Dette Embede har Gud givet store Forjættelser; ved samme vil han give sin Helligaand, som virker Troen i dem, der høre Evangeliet. Gud, der foragter dette Embede har ingen Forjættelse om, at Gud paa overordentlig Maade vil lade ham vederfares sin Naade.

Saavidt forskjellig altsaa den kristelige Kirke er fra verdslige Selskaber og Foreninger, saa vidt maa ogsaa Prædikeembedet skjelnes fra de Embeder, som saadanne Selskaber ordne for sig. Den hellige Skrift kalder Presterne Kristi Tjenere og Husholdere over Guds Hemmeligheder (1 Kor. 4, 1), Sendebud i Kristi Sted (2 Kor. 5, 20), Guds Medarbejdere (1 Kor. 3, 9), og Prædikeembedet Aandens Embede (2 Kor. 3, 6.)

Disse og andre herlige Navne giver Gud selv sine Tjenere, paa det vi skulde holde dem høit og i Ære mod alle vantroende og Sværmerer, som foragte dem. Det er altsaa den treenige Gud, som har indstiftet Prædikeembedet i sin Kirke, ham er det ogsaa, som opholder det og forplanter det i Verden.

Han vil heller ikke tilstede nogen anden at føre Læreembedet end dem, hvem han selv overdrager det.

Der har i ældre og nyere Tid været Folk, som af Sværmeri og Ukyndighed har sammenblandet Prædikeembedet med alle kristnes aandelige Prestedømme og opstillet den forkjerte Grundfætning, at enhver kristen kan og skal prædike offentlig, naar han blot forstaar det og drives dertil af Aanden.

Det er derfor nødvendigt at stille det sande Forhold mellem det aandelige Prestedømme og Prædikeembedet i sit rette Lys.

Det er sandt, at alle sande, rettroende kristnes højeste Trøst ligger deri, at de formedelst Kristus er aandelige Prester for Gud, at de i den hellige Daab har modtaget den herlige Naaderet, at de formedelst den eneste Midler og Højesteprest, Kristus, kunde træde frem for Gud (Rom. 5, 2. Ef. 2, 18. 3, 2) og ofre aandelige Offere, som er velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus.....

Men dette aandelige Prestedømme paalægger ogsaa enhver aandelig Prest, det er, enhver sand kristen, den Pligt at frembære aandelig Lov og

Tak-Offre for Gud, nemlig at fremstille sit Legeme som Offer for Gud (Rom. 12, 1), at forsjætte sit Rjød med dets Lyfter og Begjæringer (Gal. 5, 34), at gjøre vel og meddele de fattige (Heb. 13, 16), navnlig ogsaa at bekjende Guds Ord og den saliggjørende Tro samt udbrede Guds Ære, og saaledes at paaminde de uskikkelige, trøste de forjættede, ophjælpe de strøbelige, omvende Synderen fra hans Veis Vilbøjelse.

Særdeles paalægger det den kristelige Husfader at undervise sine Børn og sit Husfolk i Guds Ord eller lade dem undervise deri (Mos. 6, 6-7.)

Men ihvorvel alle sande troende er aandelige Prester, er de dog ikke alle Lærere, men blot de, som Kristus har sat dertil (Ef. 4, 11. 1 Kor. 12, 2. 28, 29.)

Til aandelige Prester fødes vi i den hellige Daab til Prædikanter kaldes vi.

Aandelige Prester er alle sande troende, de være Mand eller Kvinde, ung eller gammel, Træl eller fri; men Prædikanter og Lærere er kun de blandt dem, som er kaldte dertil af Gud. En aandelig Prest, det er, en sand kristen, besidder vel en almindelig Dygtighed til Prædikeembedet, og vi vil intet vide om den papistiske Forskjel mellem den saakaldte geistlige Stand og Lægstanden. Efter Guds Vilje skal enhver Prædikant tillige være en aandelig Prest, det er, en sand kristen.

Men ingen aandelig Prest, havde han end den Helligaand i saa rigeligt Maal, at Livsens Vand flød af ham i Strømme, skal optage sig til offentlig Lærer i Kirken og blande sig ind i et fremmed Embede. Luther siger: „Men her maa man se flittig til, at der ikke ogsaa her er et Skalkedie, at man paa en eller anden Maade selv indtrænger sig for at prædike, det være sig for Bugens eller Ærens Skyld; thi det er farligt og vil heller aldrig faa en god Ende. Er du lærd og forstaar Guds Ord vel, mener du ogsaa, at du vil foredrage det oprigtigt og til Nytte for andre: Vent; vil Gud have det, saa vil han vel finde dig. Kjære, lad ikke Kunsten sønderrive dig. Gud har ikke glemt dig; skal du prædike hans Ord, saa vil han nok i sin Tid kalde dig. Sæt ikke ham Naal, Tid og Sted; thi, hvor du ikke vil hen, der

„Se paa den lyse røde Lap“.

vil han drive dig hen, og hvor du gjerne vilde være, der skal du ikke komme hen."

.....Vil vi være lutheriske kristne, saa maa vi holde den 14de Artikel i den Augsburske Konfession for sand og gudelig, hvori der læses, at ingen skal i Kirken lære offentlig eller forvalte Sakramenterne uden ordentligt Kald.....

En kostelig Betjendelse.

(Af Bispep J. N. Brun.)

Kjære Tilhørere! Bestyld os ikke for Stivhed i Meninger, naar vi holder fast paa Betjendelsen, naar vi ikke giver Slip paa det ringeste, naar vi beholde den hele Bog Bibelen, saadan som vi har den, alt Guds Naad til Salighed, naar vi foragte enhver Mand og enhver Bog, som modsiger den Mening om denne Bog, som vi har af Bogen selv: „Den ganske Skrift er indblåst af Gud.“ Vi er saa strængelig paaholdne paa denne Sætning for Guds, for vor Samvittigheds, for vor egen Skyld, for at bevare eder Skatten.

Se dog vel ogsaa nu, at vi derved ikke vinde Gode eller Lykke. Var dette vort Maaal, saa udprægede vi heller Nyheder, talede Spottere efter Munden, gav efter for enhver kriststridig Frækhed; da skulde vi staa som Hædersmænd i alle Dagens lærde Narbøger; da skulde man kalde os Selv-tänkere, Oplysningens Mænd eller dog idetmindste for vor Føielighed sagtmødige Evangeliets Tjenere.

Nu kunde vi derimod vente, at vore Navne skulde gaa ind i Fremtiden med alle Forhaanelsens Merker; og dog holde vi fast paa det, vi har, dog prædike vi Kristus den korsfæstede, som er Føderne en Forargelse og Grækerne en Daarlighed. 1 Kor. 1.

Vi er forfæret om, at den modsatte Eftergivenhed endog i smaa Ting er farlig, at Skatten derved uformerket forødes, ligesom aldrig nogen blev en grundig Mand, der ikke var nærseende med de smaa Udgifter. Nei lad dem tale og strive, hvad de ville, disse tvetungede Nyhedsapostler, vi holde os til Jesu Ord: „Hvo som ikke samler med mig han adspredes.“

— „Det er dig, Herre, der bevirker at det er en Glæde at prise dig, fordi du har skabt os til dig, og fordi voert Hjerte er uroligt, indtil det finder Hvile i dig“.

Har du ingen Ting at takke Gud for?

En fattig Kone havde længe i al Enfoldighed søgt Guds Nåde og hans Nærfærdighed, men paa samme Tid havde hun kæmpet med mange ydre og indre Trængsler. Satan benyttede sig som sædvanlig af disse, og ved idelige Fristelser lykkedes det ham tilsidst at bringe hende ind i et mørkt Mishaa og Tungesind. Hun klagede og knurrede bestandig og syntes, at hun gjorde det „med fuld Næf“; thi ingen havde det saa tungt og besværligt, og for ingen havde Herren saaledes skjult sit Ansigt og tillukket sin Barmhjertighed som for hende. Kristelige Venner søgte at vise hende, hvorledes hun forsynede sig ved saadan Klage, men forgjæves. Hendes nidkjære Sjælesørger gjorde ogsaa alt, hvad der stod i hans Magt, men med lige liden Nytte. Forgjæves mindede han hende om alle de aandelige Belgjæringer, hvormed Herren daglig overøste hende; hun hørte ikke derpaa og gjentog blot, at ingen havde det saa ondt i Verden som hun, at hun slet intet havde at glæde sig over.

„Men sig mig, min kjære Kone“, spurgte hendes Sjælesørger tilsidst, „har ikke din Nabokone en meget slem og uordentlig Mand, som drikker sig fuld, naar han er ude, og slaar hende, naar han kommer hjem?“ — „Jo“, svarede hun kort. — „Nu, er din Mand saadan?“ spurgte Presten. „Nei“, svarede hun ligesaa kort. „Se her“, sagde Presten glad, „her har vi da endelig fundet en Sag, hvorfor du aldrig nok kan takke Gud. — Nu maa du love mig hver Morgen og Aften paa dine Knæ at takke og prise Herren for denne store Belgjærning. Tänk, hvor din Nabokone skulde anse sig lykkelig, om hun havde en saadan Mand som din“.

Den stakkels Kone ansaa vistnok ikke i dette Dieblit denne Fordel for saa stor, men maatte dog give efter for Prestens indtrængende Bøn og lovede tilsidst at gaa ind paa hans Forslag. Derpaa tog han Afsted og gik, idet han endnu engang gjentog: „Jeg har nu vist dig en Sag, som du fremfor mange andre har at takke Gud for, og du maa holde dit Løfte, til vi træffes næste Gang.“

Med Flid ventede hun flere Dage, før han atter besøgte den bekymrede Kone; men da han kom, hvor glad

og forundret blev han ikke over hendes forandrede Udseende og Opførsel. Med et Ansigt, som straalende af Glæde, raabte Kvinden allerede paa Afstand til ham: „O, hvor jeg har længtet efter Dem! Hvor jeg har længtet efter at saa takke Dem for det velsignede Naad, De gav mig! Et Par Dage takkede jeg Gud med min Mund, fordi han havde givet mig en god Mand, uden at mit Hjerte kendte den mindste Taknemmelighed derfor. Men en Morgen faldt mig den Tanke ind under Bønnen, at jeg ogsaa burde takke Gud, fordi han havde givet mig friske og sunde Børn. Og medens jeg takkede for det, syntes jeg, at jeg burde takke ham, fordi han, uagtet vor Fattigdom, aldrig havde ladet os savne det daglige Brød. Og medens jeg takkede Herren for dette, følte jeg, at jeg ogsaa maatte takke ham, fordi jeg havde Klæder til alle disse Børn og et lunt Tag, hvorunder de kan sove i Fred. Og se, kjære Hr. Pastor, medens jeg takkede for en Ting, faldt mig altid en anden i Sindet. Fra de legemlige Belgjæringer hævede Tanken sig til de aandelige, og hvor meget havde jeg ikke her at takke for: at Gud havde forladt og daglig forlader mig alle Synder, og at han har givet mig sit Ord og sin Mand. Og nu ved jeg ikke, hvor jeg skal begynde eller slutte, eller hvorledes jeg skal takke ham nok. Ak, jeg føler mig saa lykkelig, at jeg hvert Dieblit vil udbryde: „Min Sjæl, lov Herren, og alt, hvad i mig er, love hans hellige Navn! Min Sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans Belgjæringer!“

Den, som takker Gud for alle Gøder, saar ikke Tid til at klage.

Er du taknemmelig?

Derjom nogen mener, han ikke har Grund til at takke Gud, kommer det kun af dette, at han ikke for enhver Pris vil blive salig, ligesom Gud for enhver Pris vil gjøre ham salig, men derimod for enhver Pris vil vinde noget andet, var saa end Prisen for at vinde det hans evige Salighed. Der har du Forskjellen mellem Guds Tanke og det naturlige Menneskes Tanke. Gud tänker saa: „Denne Menneskesjæl, som jeg har skabt til Salighed og løstjæbt med min Søns Blod, er saa kostbar, at den for enhver Pris maa gjøres stillet til at naa sin Bestemmelse, Saligheden“. Menneftet

derimod tänker: „Det jeg vil opnaa hermed, er saa kosteligt, at jeg for enhver Pris maa have det, var saa end Prisen min Salighed“. Altsaa, det er nok ikke overflødig at spørge, om du finder Grund til at takke Gud; thi det er ganske det samme som at spørge, om du for enhver Pris vil være salig. Andre end de, som det ville, kommer aldrig til at takke for Alvor; de kunne vel nu og da, naar Gud ret føder dem, føle sig stemte til Taknemmelighed; men de jordiske Tings Ubished, Angsten for at tabe dem, Erfaringen om den megen Ulykke i Verden, gjør dog Hjertets Taksvag og sløgtig, og den Dag, Herren lægger sin Haand tungt paa Sjælen, ophører Takken ganske og giver Plads for Amur, Tvil og Bantro.

(Heuch).

En Kapitalist.

En gudfrygtig Bonde i Sjælland havde sin Søn til Daaben. Da de kom hjem fra Kirken med Barnet, sagde Bonden: „I dag er min Søn bleven en Kapitalist; vil han kun, naar han bliver ældre, holde Hånd over det, som han har faaet idag, saa bliver han en velhavende Mand i Verden og vil aldrig komme til at mangle noget“.

„Hvorledes det?“ spurgte en af hans Betjendte, som stod ved Siden af ham.

„Jo, det skal jeg sige dig“, svarede Bonden. „I dag er min Søn bleven Arving til Guds Forjættelser, som alle er Ja og Amen i Kristus Jesus, en Arving til Guds Naade og den evige Salighed, og hvad mere kan jeg vel forlange for min Søn?“

„Du har ret“, svarede den anden; maatte kun vi ældre ogsaa skjønne paa den store Naade, som er bleven os tildele allerede i vor spæde Barndom, da vi endnu ikke vidste Forskjel paa hvide og venstre! Maatte vi kun bede, som der staar i Salmen:

„Vi jukker alle hjertelig
Og udi Troen sige
Med ydmyg Bøn enhver for sig:
O Jesu, lad os stige
Ved Daabens Kraft i Dyder frem,
Og før os saa ved Troen hjem
Til Herlighedens Rige!“

„At“.

„Se paa den lyse røde Lap.“

Bort Arbeidsfelt.**Tacoma.**

Past. D. J. Alre og Hustru har i disse Dage besøgt ogsaa vor By. Søndag Formiddag var de tilstede ved Gudstjenesten i Vor Frelser's Kirke. Senere besøgte de sine gamle Sognebørn fra Black Hills, Mrs. Kalgaard og Mrs. Fliesland. Tirsdag Morgen drog de videre til Portland, hvorefter kursen faldes til California. Mrs. Alres Helbred har været udmærket, siden hun kom paa den ne Side „Cascadesjældene“. Hun var før plaget af Sigt. Vi ønsker dem fremdeles god Helbred og en lykkelig Rejse.

Syd Tacoma.

Paa sidste Møde besluttede Kvindeforeningen at lade sin Klassebeholdning gaa til Afbetaling paa Kirkeomt. Foreningen møder næste Gang hos Mrs. Alvestad, 6009 Warner St.

Ude ved American Lake, omkring ti Mil fra Syd Tacoma, bygger Dupont-Firmaet en Krudtfabrik, som tegner til at blive nok saa anseelig. Tre store Bygninger er allerede under Opførelse, og det siges, at Firmaet har sikret sig 2800 Acres Land derude.

Hr. Peder Hansen, som er en Dukt af P. Ström her, er netop kommen tilbage efter et fireaarigt Ophold i Alaska. Om et Par Uger drager han til Norge. Han er fra Sundmøre.

Parland.

Henry Skjerve, som sidste Aar graduerede fra Akademiet her, reiste den 7de September til Luther College i Decorah, Ia., for at forisjatte sine Studier. Aftenen før Afreisen havde Mr. og Mrs. Roe et lidet Afstedselskaf for ham og hans bedste Venner, som alle gav ham sine bedste Ønsker med paa Veien.

Hertil føier ogsaa „Herald“ sine Ønsker om Lykke til Skolegangen.

Los Angeles.

Da det kan være godt for tilreisende til Los Angeles at vide, hvor de skal tage ind, vil vi saa Lov til at anbefale Portsmouth Hotel og Cafe paa det bedste. Hotellets Bestyrer og Indehaver er en Nordmand, P. P.

Paulsen, som kom hid ud fra Northwood, Iowa, for flere Aar tilbage. Hotellet ligger ligeoverfor Central Park, 516 So. Hill St.

Stamwood.

I Trefoldigheds Menighed drives der nu 2 Menighedsstoler, det vil sige, norsk-engelsk Dagstole, en i Stamwood, hvor 25 Børn er indskrevne, og en i Florence Distrikt, hvor 5 Børn er indskrevne. Begge Skoler skal holdes gaende mindst 8 Maanedes af Aaret. I Stamwood er Pastor Tjernagel midlertidig Lærer, indtil den faste Lærer, M. Hokenstad, kommer tilbage fra Teller, Alaska, hvor han har anvendt sin Ferie til gratis at arbejde paa det nye Værnehjems Opførelse. I Florence er Miss Clara Knutson fra Parland Lærerinde.

At der er paabegyndt Menighedsstole i Florence, styldes to Mand, L. C. Sæhra og L. Hansen.

Past. D. J. Alre og Hustru fra Whitewater, Wis., er her paa Besøg. Deres Besøg her gjælder særlig Familiene Dock paa Samano, Sponheim og Ellingson ved Florence, og Tjernagel i Stamwood. De tre førstnævnte var i sin Tid Past. Alres Sognebørn i Black Hills, S. Dak.

D. C. Christopherson i Fairbault, Minn., har kjøbt en vakker liden Landeendom, lige over Veien fra Prestegaarden her. Han agter med Familie at flytte til sit nye Hjem til Vaaren.

Samano, Wash.

Mrs. Emma Graham hensov stille og rolig Tirsdag den 4de dennes. Hun blev begravet Torsdag den 6te. Past. Tjernagel forrettede.

Mrs. Clara Kenney kom hjem til sine Forældre, Mr. og Mrs. Hans Olson, Torsdag den 13de ved Middagsstunden fra Lake Chelan, hvorhen hun med sin Mand var reist for sin Helbreds Skyld. Straks hun var kommen hjem, sagde hun: „Læs og bed for mig“. Kløkken 5 samme Dag døde hun. Udenfor ovenstaaende saa Ord kunde hun intet sige de saa Tiemer, hun var hjemme, andet end sware „ja“ og „nei“ paa Spørgsmaal.

Hvad vilde du Fader eller Moder,

som følger over en uhydig Søn eller Datter, der driver omkring i den hvide Verden, give, om du kunde saa opleve, at de kom tilbage til dig og begjærede: „Læs og bed for mig“? Du vilde vistnok give en hel Verden, om du kunde.

Men kjære Forældre, har I ikke lært eders Børn, at der er en Bog, som indeholder Ord, der skal bestaa, naar Himmel og Jord forgaar, og som bærer naar alt andet brister. Og har I ikke lært eders Børn, at der er en naadig Gud i Himmelen, som for sin Sønns Lidelses og Døds Skyld giver hvadsomhelst Synderen beder om i Sønens, Jesu Kristi Navn, da kan I ikke vente at saa opleve en saadan Glæde.

Intet i Verden lønner sig saa godt som det, man ofrer for sine Børns kristelige Undervisning.

Kirkeindvielse ved Clayton og Deer Park.

Om Gud vil holdes der Kirkeindvielse ved Clayton og Deer Park den 14de Oktober, samt Samtalemøder med Menigheden dersteds og Konferens i Rockford de efterfølgende Dage. Nedenstaaende Program tænkes befulgt:

Søndag Formiddag den 14de.
Intim.....Past. M. A. Christensen.
Indvielse.....Past. L. C. Foss.

Øftermiddag.

Eng. Prædiken...Past. D. M. Holden.
Skriftetale paa norsk....Past. Harstad.

Mandag Formiddag den 15de.

Samtale om Naderverden, indledes ved

Past. D. C. Hellefson.

Øftermiddag.

Samtale om Husandagt indl. ved

Past. L. C. Foss.

I Rockford.

Tirsdag Formiddag den 16de.

Guds Ords Lære om Udvælgelsen, indledes ved.....Past. Harstad.

Øftermiddag.

De Kristnes Pligt at tage sig af sine fattige og Syge i Menigheden, indledes ved.....Past. Horgaard.

Onsdag Formiddag den 17de.

Indremissionsprædiken...Past. M. A. Christensen.

Skriftetale.....Past. D. C. Hellefson.

Øftermiddag.

Konferens. Menighedsstolen indledes ved.....Past. Harstad.

Onsdag Aften.

Casualia og Forretninger.

J. Blåtten.

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.

1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Pacific Distrikts Prester.

Naberg, D. H., Parland, Wash.
Borge, D.

1016 Gladstone St. Bellingham, Wn.
Breivik, G. J., Chinook, Wash.

Blåtten, J.,
Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, M. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Blicher P.,
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.

Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.

Dale, J. D., 5631 Clement Ave.,
So. Tacoma, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.

Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parland, Wash.

Hellikson, D. C.,
Genesee, Idaho.

Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Heindahl, D. C.,
Broadway, Everett.

Ingebrigtson, H. Fir, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Larson, W. A.,
Livermore, Cal.

Neste, Theo. P.,
417 29th St., Astoria, Ore.

Horgaard, C. H.,
So. 172 Division Ave., Spokane.

Orbal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pederjen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.

Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Strønson, H. W.,
Box 4, Newman, Cal.

Stensrud, E. M.,
2222 How. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stamwood, Wash.

White, M. D.,
Xavier, N. P., Parland, Wash.

Se paa den lyse røde LaP.

Til Alaskamissionen.

Modtaget til Barnehjemmet, Teller, Alaska:

Fra Parkland, Wash., Past. Hartstads Kald: 4 Barnekjoler, 1 Barneleppe, 3 Barnekjortter, 1 Sykke Tdi, 2 Skjortter, 1 Kjolesiv, 2 Frakker, 8 Damekaaber, 1 Par Feltsto, 2 Par Ventklæder, 2 Par Sko, 3 Vestter, 1 Damekaabe, 1 Damesweater, 1 Par Dameoversko, 5 Par Sko, 5 Underkjortter, 2 Par Underbukser, 5 Skjortter, 3 Par Overalls, 1 Stykke Tdi, 2 Vestter, 10 Kjolesiv, 24 Damekaaber, 2 Overfrakker, 2 Frakker, 3 Sweaters, 4 Huor, 2 Skjortter, 6 Kvilter, 3 Blankets, 2 Par Vanter, 5 Par Strømper, 1 liden Vor Dame og Barnepynt.

Fra Immanuel Menigheds Kvindeforening, Past. N. Jördes Kald: 12 Par Strømper, 1 Par Leggins, 2 Par Strømpefødder, 2 Par Vanter, 1 Sweater, 3 Kjolesiv, 2 Skjortter, 11 Kjolesiv, 3 Forklæder, 3 Skjortter, 2 Underkjortter, 5 Kvilter, 1 Blanket, 2 Huor, 1 Skjær, 1 Sæt Gutteklæder, 1 Frakke, 6 Vestter, 2 Bokser, 2 Overfrakker, 1 Kaabe, 18 Traadsneller, 1 Damesløjfe, 1 Haandklæde, 7 Stykker Tdi.

Fra Mrs. Dyrstad, Indherred Menighed, Past. Jördes Kald, 2 Barnekjoler, N. L. Brevig 7 a 8 Dusin Lommebøger. Desuden flere Par Sko.

Fra Mrs. Stub, Silvana, Wash.: 1 Overfrakke, 2 Par Ventklæder, 5 Frakker, 1 Kjolesiv, 3 Skjortter, 3 Kaaber, 4 Guttebenklæder, 6 Guttefrakker.

Fra Mrs. Hanson, Silvana, Wash.: 1 Par Ventklæder, 3 Par Guttebenklæder, 2 Vestter, 2 Frakker.

Med hjertelig Tak til de villige Ydere.

Deres T. L. Brevig.

Til Alaskamissionen indsamlet i en del af Trefoldigheds Menighed, Stanwood, Wash.: Ivar Egge 5.00, Ole Brue 2.00, N. J. Brue 2.00, J. N. Brue 2.00, J. Lund 2.00.

H. M. Tjernagel.

Vil Mrs. H. M. Grube være saa venlig at opgive sin Adresse.

Vil ogsaa Ole N. Larson, som udlig sendte os \$1, venligst oplyse os om, til hvilken Adresse hans Par. af Blad det har været sendt.

H. M. Tjernagel.

„Se paa den lyse røde Dag“.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, møder Puget Sound Kredens af den Norske Synode i Everett 9de til 11te Oktober. Middet begynder kl. 11 Formiddag med Allergangsgudstjeneste.

Program.

1. Er Børnenes Opdragelse en Del af det kirkelige Embede, eller har Gud paalagt Staten at sørge for den største Del deraf?

Ref. D. G. Hermdahl. Supl. L. G. Jøfs.

2. Er Bibelen en usjeldkommen Rettesnor for Lære og Liv, siden de forskjellige Bekjendelser paaberører sig den?

Ref. J. D. Dale. Supl. Ove J. Preus.

3. Kan Unitariernes saakaldte Daab betragtes som en kristelig Daab?

Ref. M. N. Christensen. Supl. N. D. Bjerte.

Herren velsigne Mødet.

J. D. Dale, Sekretær.

Pacific Distrikts Prester og Menigheder.

W. A. Larsons Kald, Cal.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag Eftermiddag kl. 2 i Scandia Hall, 4 Mil øst for Suisun. Søndagskole kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i Maanedens kl. 2 i Presbyterians Kirken.

Pleasanton: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag Formiddag kl. 11 i Methodist Kirken. Søndagskole kl. 10.

Sacramento: Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag 11ten i Pythian Castle, Cor. 9de og I Sts.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning, i den svenske Methodist Kirke.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, kl. 11 Formiddag.

Stanwood, paa engelsk, kl. 7:30 Eft.

2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Camano, kl. 3 Eft.

3die Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Florence, kl. 3 Eft.

4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Camano, kl. 3 Eft.

5te Søndag: Freeborn, kl. 11 Form. Søndagskole hver Søndag i Stan-

wood kl. 10 Form. og i Florence kl. 2 Eft.

Lördagskole paa Camano hver Lördag kl. 2 Eft.

Katekisation med Børnene i Freeborn efter hver Gudstjeneste.

Konfirmandundervisning i Skolehuset ved Prestegaarden hver Lördag kl. 9 Form.

Kristelig Barnekole 5 Dage hver Uge i 8 Maanedes fra 10de September af, med Undtagelse af de almindelige Ferier og Firdage.

Martin Hofenstad, Lærer.

D. G. Hellefjongs Kald, Idaho.

Gudstjenester i Genesee Søndag den 23de Sept.: Vor Frelsers Menighed, Søndagskole kl. 10 Form.; Gudstjeneste kl. 11 Form. Eng. Luth. Congregation, Gudstjeneste med Allergang kl. 3 Eft.

Gudstjeneste ved Ramiah Ida Søndag den 30te Sept.

Immanuel's Menighed: Lördagskole Lördag den 29de Sept. kl. 9 Form. Søndag den 30te Sept., norsk Gudstjeneste kl. 10:30 Form. Engelsk Gudstjeneste kl. 2 Eft.

Theo. P. Nestes Kald, Ore.

Astoria: Gudstjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag kl. 10.45 og 11ten kl. 8, i den første norsk evangelisk lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Søndagskole hver Søndag Formiddag kl. 9.30.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i hver Maaned kl. 11 Formiddag.

D. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og 11ten kl. 8 i Vor Frelsers stand. evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Dag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St.

Kelso: Gudstjeneste efter Tillysning.

Mer k!

Enhver af vore Prester bør saarest mulig indsende sine lovede Menighedsannoncer. Hver Menighed i Kaldet bør nævnes ved Navn, ligesaa Stedet, hvor de findes. Endvidere bør Prædikepladsen opgives, og hvor det er muligt Tiden for de regelmæssige Gudstjenester paa de forskjellige Steder.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
RELEIGHAM, WASHINGTON.

“PACIFIC HEROLD”

er fylbt med.

Godt Læsestof,

ikke med Avertissementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade søger de averterendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læseres Gunst og Gavn og haaber at berige dem med usfortrængelige Skatte, som Mål og Rusk ikke fordärver.

Send os en eller flere nye Abonnementer

PACIFIC HEROLD
Stanwood, Wash.

Parmlandnyheder.

— Kvindeforeningen møder Onsdag den 3die Oktober hos Mrs. M. D. Roe.

— Markerne begynder nu at grønes igjen efter det deilige Regn, vi har havt i den senere Tid.

— Omtrent en Block fra Stationen holder Mr. B. P. Benson paa med at bygge sig et stort, pent Hjem.

— Miss Bertha Hovestad, Skolens nye Preceptress, ventes hertil i Slutningen af denne Uge.

— Humle- og Bærplukningen er nu omtrent slut og de fleste, som har været ude paa dette Slags Arbejde, er nu vendt hjem.

— Prof. J. M. Clary, som er ansat som Lærer i Forretningsfag ved Akademiet, ventes til Parmland Torsdag eller Fredag denne Uge.

— Miss Hjabel Linn blev forleden Uge alvorlig syg og maatte tages ind paa Fannie Paddock Hospital, hvor hun nu skal være i betydelig Bedring.

— Iforgaars kom 70 nye Sæder for Menighedsstolen, og Skolekomiteen og andre har havt det travelt med at sætte dem ind. Med sit pene Møbement, sine store, høje og luftige Bærelser vil vort Skolehus godt kunne taale Sammenligning med hvilket som helst Skolehus i Countiet, og hvorfor ikke?

Oplysning søges om Iver Jensen fra Kristiania. Han har silet Laks fra Seattle eller Tacoma. Skriv til Broderen, Christian Jensen, 286 Watchung Ave., West Orange, N. J.

Tacoma.

Vor Frelser's evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndags skole kl. 9:30 Form.

Ove J. S. Prens, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —

**Herreflæder og
Udstyrsartikler,**

— samt —

Gutterflæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Niagt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

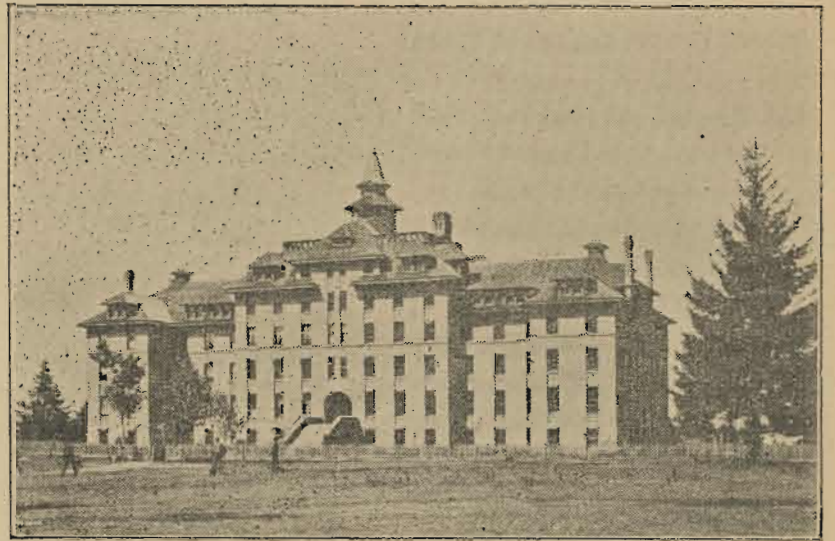
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, - - - Wash.

**MORSE
HARDWARE CO**

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, - WASH.

Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.
MILL SUPPLIES.

Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parikland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udføre Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser, naar De skal udføre Deres Hjem.....